

[Alfred Jensen.]

belemres med en ekstraudgift til trans-
porten.

Jeg har ved første behandling udtalt mig om rationaliseringen, og jeg ser, at man i udvalget har syslet med tanken. Jeg gør opmærksom på, at det ikke alene er udvalget, der har arbejdet med rationaliseringsproblemerne; også andre har været nødt til at gøre det. Ekstraarbejderne i Midtjylland har således været nødt til at tage stilling til nogle afskedigelser af ekstraarbejdere, der skal have fundet sted allerede. Jeg kender ikke de nærmere omstændigheder, véd kun, at man har vedtaget en udtalelse derom, men jeg vil gerne i den anledning understrege, hvad jeg tidligere har sagt angående rationaliseringen: at det kan ikke være rimeligt, at det går ud over dem, som slider og slæber. Det kan ikke nytte, at man foretager en rationalisering, når det går ud over disse menneskers arbejde, eventuelt også går ud over sikkerheden. Det kan heller ikke være rigtigt, at statsbanerne eller andre offentlige institutioner afskediger arbejdere, som har lagt de bedste år af deres liv i en sådan institutions tjeneste. De må bevares dér også i de sidste år, de har tilbage som arbejdere. Man må kunne finde muligheder for at placere dem på en sådan måde, at de ikke efter 20-30 års indsats i statsbanernes tjeneste skal overgå til den kummerlige tilværelse, som det er at leve af en arbejdsløshedsunderstøttelse.

Jeg vil gerne i anledning af den dagsorden, partiet venstre har foreslået, udtale, at vi føler, at de problemer, der kan være omkring trafikken, med mulighed for resultat må kunne behandles i det udvalg, ministeren har givet tilsagn om at ned sætte; der er derfor ikke efter vor opfattelse brug for nogen beslutning herom. Jeg har ikke set selve dagsordenen, kun hørt den læst op, men har jeg forstået den rigtigt, indeholder den også en bemærkning om, at nybesættelse af stillinger ikke må finde sted. Har jeg forstået dette rigtigt, vil den kommunistiske gruppe stemme imod dagsordensforslaget.

Aksel Larsen: De stillede ændringsforslag giver ikke anledning til bemærkninger; de er dels redaktionelle, dels tekniske, så

dem lader jeg ligge. Men jeg vil sige om selve forslaget om forhøjelse af statsbanetaksterne og om de betragtninger, der er anført i betænkningen, at der er ikke kommet noget frem, som har været egnet til at give mig andre synspunkter end dem, jeg fremførte ved sagens første behandling. Jeg giver ikke så forfærdelig meget for det, mindretallet hævder i betænkningen: at statsbanernes samlede underskud årligt beløber sig til henimod 300 mill. kr. Jeg giver ikke så meget for det, for efter min mening beregner man dette underskud forkert. Jeg har stadig den opfattelse, at et foretagende som de danske statsbaner ikke bør have sit budget belastet med afskrivning og forrentning, og det er jo den væsentlige del af de 300 mill. kr.

Jeg mener også og har allerede sagt ved første behandling, at det er politiske, ofte lokalpolitiske hensyn, der har medvirket til, at vi har netop de statsbanelinjer, vi har, hvoraf umådelig mange er urentable — ja, umådelig, det er så meget sagt, for statsbanelinjerne kan tælles, det erkender jeg, men hvoraf mange er urentable, og så må folketinget vedstå arv og gæld fra de rigsdage, der har besluttet anlæg af disse baner eller fra de kommuner, der i samråd med staten har besluttet at anlægge privatbaner, som senere er overtaget af statsbanerne, og så har man ikke ret til at angribe statsbanerne så voldsomt, fordi de også af den grund har underskud.

Jeg erkender, at jeg ikke er tilstrækkelig sagkyndig. Jeg har ikke fået forelagt noget materiale, som sætter mig i stand til at bedømme situationen og takstpolitikken ved Store-Bælt, så derfor kan jeg ikke tage stilling til dette, men så vidt jeg har forstået — hvis jeg har forstået det forkert, beder jeg om at blive korrigeret — har statsbanerne ikke monopol på færgefarten over Store-Bælt, og hvis nogle mener, man kan lave en færgefart på Store-Bælt, der er billigere end statsbanernes, kan de formodentlig prøve på det. Jeg ved ikke, om jeg ville stille mig velvilligt over for et forslag, hvis det kom som forslag til tinget, om at give koncession eller lignende til en sådan færgefart, men jeg ved, at det kun har været forsøgt én gang, det var dengang, Forenede Danske Motorejere byggede færgen „Heimdalsdal“; men mens den endnu var på værft,